

— Τώρα αγάπη μου είνε μεσάνυχτα. 'Ο κ. Χρυσιάδης δέν πρέπει νά κάμη άδικα τόν περίπατό του. Βλέπεις ό καιρός κρύος φοβοῦμαι μὴ πάθη καταρροή.

'Ο Λάμπρος ήθέλησε νά τήν κρατήση, αλλά εκείνη έγλίστησε από τά χέρια του και άρπαξε τόν βραχίονα τῆς 'Ανθούλας.

'Ενῶ στή θύρα τοῦ δρόμου αποχαιρετοῦσε τὸ Λάμπρο και τόν παρακαλοῦσε νά μὴ τήν συνοδεύση, πέρασε ό κ. Χρυσιάδης και εξερόβηξε άπειλητικά.

*

'Ο Λάμπρος, ό εὐτυχισμένος Λάμπρος, έχει τώρα θάρρος και δυνάμεις διά νά εργασῆ και συλλογίζεται, πόσων αγαπάται!. Διά νά εὖρη τὸ άσθενές εκείνο πλάσματάκι τήν δύναμιν νά αντίσταθῆ και νά υπερασπισθῆ με τὸση τέχνην — ναί αγαπάται πολύ!

'Η 'Ανθούλα, συλλογίζεται αν ό Λάμπρος θά έφέρειτο εις όμοίαν περίστασιν, όπως έφέρθη ή Φωφώ και διστάζει λιγάκι μόλην τήν εκτίμησιν της διά τόν Λάμπρον· επειδή ή πικρά πείρα, ή όποία τήν άφῆκε γεροντοκόρην, τῆς υπενθυμίζει: ότι οι άνδρες, όχι μόνον δέν έννοσῦν νά θυσιαστοῦν, αλλά ούτε νά θυσιάσουν και αυτάς ακόμη τας ιδιοτροπίας των.

'Η κ. Ζωήτσα, κρατεί στο χέρι της ένα γράμμα και πηγαίνει και έρχεται, αναμμένη, ενῶ ή συντροφάδα της έλησμονήσε τὸ σιγάρο της σβυστό, τὸ φλυτζάνι τοῦ καφέ γεμάτο και τὸ στόμα της άνοικτό.

'Η κ. Ζωήτσα ξαναδιαβάζει τὸ γράμμα και ή συντροφάδα σταυροκοπεΐται.

'Αγαπητή κυρία.

Χθές, όλος διόλου τυχαίως (!) έπερνούσα από τήν όδόν Νανέ και είδα τήν κόρην σας νά βγαίνει από τὸ σπίτι τοῦ αραβωνιαστικοῦ της.

Αλλά από τήν εκτίμησι τοῦ τρέφω για σας, αποφασίζω νά πείσω τόν εαυτό μου, ότι δέν είδα τίποτε, αν όμως και σεις, άγνωρίζουσα τήν θυσίαν μου, αποφασίσετε νά διπλασιάσετε τήν προίκα.

Νικ. Χρυσιάδης.

'Η Φωφώ, έμβῆκε νά πάρη τήν εργασίαν της.

— Διαβάσε αυτό έδώ τὸ γράμμα· είνε αλήθεια, κόρη άχάριστη!

— Ναί, μητέρα είνε αλήθεια· ειπεν ή κόρη με γαλήνην.

'Η κ. Ζωήτσα έλιποθύμησε και άφου συνήλθε, αποφασίζει βλέπουσα τά δάκρυα τῆς Φωφῶς, νά τῆς δώση τόν Λάμπρον, αλλά . . . με όλιγωτέραν προίκα, (τὸ άπεφάσισε από φιλαργυρίαν ειπε μία καλή γλώσσα).

— Καλέ αυτά τά πράγματα τά περίμενες από τῆ Φωφώ μου, ποῦ πειά έσύ ξέρεις, Μαριορίτσα μου, πώς τήν άνέβρεψα;

— Τί νά πῆς; χάλασε ό κόσμος.

Υ. Γ. Φαντασῆτε, τί ώραίος ποῦ θά ἦτο ό κόσμος, πριν χαλάση.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ

ΝΕΑ ΘΡΗΣΚΕΙΑ

'Αν όσος κόσμος βρίσκεται
'Όλος εσένα ύμνοῦσε
Για τὸ οὐράνιο σῶμά σου,
Ποῦ μ' έκαμε τρελλό
Πιστεύω πῶς άγνότερα
Δέ θα σε μελετοῦσε,
Καθώς όταν προδεύχομαι
'Εγώ παρακαλῶ.

'Απιστος δέν γεννήθηκα,
'Αλλά θεομά τὰ θεΐα,
Ποῦ από μικρός διδάχτηκα
Τώρα δέν προσκυνῶ,
Γιατί καινούρια εφάνηκε
'Σ τὸ στῆθος μου θρησκεία
Κι' όλο τόν πόθο έχάρισα
'Σ εσένα τόν άγνό.

ΑΝΔΡ. ΒΡΑΝΑΣ

ΧΡΟΝΙΚΑ

Φιλολογικά

'Ο δοκιμώτατος έλληνιστής κ. Γρηγόριος Βερναρδάκης εξετύπωσε πρό μικρού εν Λειψία τὸ πολυβούλητον τοῦ Πλουτάρχου πονημάτιον περί τοῦ εν Δελφοῖς μετὰ σοφῶν κριτικῶν σημειώσεων, προσφωνήσας τήν εκδοσιν εις τόν 'Ερνέστον Κούρτιον επί τῆ ευκαίριε τῆς όγδοηκονταετηρίδας του.

— 'Ετερον άξιόλογον βιβλίον, 'Επικτήτου Διατριβαί τοῦ 'Αρριανού, εξέδόθησαν επ' ἴσης εν Λειψία, κριτικῆ επιμελεία τοῦ εν Γράτς καθηγητοῦ Σέγκλ, έπισυναψαντος εν τέλει, μετὰ κριτικῶν διορθώσεων, και τὸ 'Εγγχειρίδιον τοῦ 'Επικτήτου.

— Κατὰ τὸ «'Αθήναιον» εκδίδεται προσεχῶς εν Λονδίνω σπουδαιότατον και πολυτελέστατον πόνημα περί τῆς 'Αγίας Σοφίας, προῖον πολυετοῦς συνεργασίας δύο σοφῶν άνδρῶν, τοῦ μὲν αρχιτέκτονος, τοῦ δε αρχαιολόγου.

— 'Εδημοσιεύθη εσχάτως εν Λονδίνω ό πρώτος τόμος τοῦ περί έλληνικῶν διαλέκτων μεγάλου συγγράμματος τοῦ αμερικανοῦ καθηγητοῦ Σμύθ, πραγματευόμενος εν έπτακοσίαις ως έγγιστα σελίσι περί τῆς ιωνικῆς διαλέκτου.

'Επιδημιακά

Τήν 27 Αύγουστου ήγγέλλθη τηλεγραφικώς εκ Βερολίνου ή θάνατος τοῦ διασημοῦ φυσικοῦ και φυσιολόγου Χέλμχολτς. 'Ο 'Ερμάννος-Λουδοβίκος-Φερδινάνδος φόν Χέλμχολτς έγεννήθη εν Ποτσδάμ, τήν 31 Αύγουστου 1821. Διατελέσας στρατιωτικῶς ιατρός από τοῦ 1845 μέχρι τοῦ 1848, διορίσθη κατόπι καθηγητῆς τῆς Φυσιολογίας εις τὰ Πανεπιστήμια τῆς Καινιζβέργης, τῆς Βόννης, τῆς 'Αϊδελβέργης, βραδύτερον δε τῆς Φυσικῆς εις τὸ Πανεπιστήμιον τοῦ Βερολίνου. 'Από τοῦ 1857 διετέλει μέλος τακτικῶν τῆς εν τῆ παλει ταῦτη 'Ακαδημίας τῶν